

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα διαβήτη, που γιορτάζεται κάθε χρόνο σαν σήμερα ☐ ☐ 14 Νοεμβρίου, ☐ είναι σημαντικό να ενημερωθούμε για τη νόσο, που όπως...

φαίνεται παίρνει διαστάσεις «επιδημίας».

Τα νούμερα το αποδεικνύουν. Αρκεί να αναφέρουμε ότι ο αριθμός των διαβητικών ν έχει πολλαπλασιαστεί τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας και εκτιμάται πως σχεδόν ένας στους δέκα Έλληνες έχουν διαβήτη.

Εντυπωσιακό είναι και το γεγονός ότι, καθώς η ασθένεια δρα χωρίς συμπτώματα, πολλοί από τους διαβητικούς δεν γνωρίζουν ότι αντιμετωπίζουν το εν λόγω πρόβλημα. Έτσι, χάνεται σημαντικός χρόνος μέχρι τη διάγνωση, με αποτέλεσμα η υγεία τους να επιβαρύνεται.

Νέες θεραπείες που αξίζει να γνωρίσουμε

Την ώρα που η ασθένεια εξαπλώνεται, η επιστημονική έρευνα διαμορφώνει νέες θεραπείες και δεδομένα. Εντυπωσιακή και ελπιδοφόρα είναι η κυτταρική θεραπεία, η οποία περιλαμβάνει έγχυση ή εισαγωγή ζωντανών κυττάρων στους ασθενείς, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η αιτία της νόσου.

Τα νέα κύτταρα αναλαμβάνουν το έργο που δεν μπορούν να διεκπεραιώσουν τα ελαττωματικά, αντιμετωπίζοντας τον διαβήτη και αποκαθιστώντας την υγεία. Η κυτταροθεραπεία υλοποιείται με μεταγγίσεις αίματος και μεταμόσχευση μυελού των οστών. Στον διαβήτη τύπου 1, διενεργείται μεταμόσχευση κυττάρων νησιδίων παγκρέατος, τα οποία προέρχονται από υγιή δότη. Η διαδικασία αυτή επιτρέπει στο σώμα του λήπτη να ανακτήσει τον έλεγχο των επιπέδων του σακχάρου στο αίμα.

Οι διαβητικοί τύπου 1 πρέπει να μετρούν τακτικά το σάκχαρο στο αίμα και να υποβάλλονται καθημερινά σε ενέσεις ινσουλίνης, προκειμένου να είναι σωστά «ρυθμισμένοι». Η απορρύθμιση των επιπέδων σακχάρου και η υπογλυκαιμία μπορούν να οδηγήσουν τον ασθενή σε σύγχυση, απώλεια συνείδησης, επιληπτικές κρίσεις και θάνατο.

Τα πλεονεκτήματα της κυτταροθεραπείας

Η κυτταροθεραπεία συμβάλλει στη ρύθμιση του σακχάρου, χωρίς να υπάρχει ανάγκη για καθημερινές ενέσεις ινσουλίνης. Επιτρέπει, δε, την καθυστέρηση στην εκδήλωση σοβαρών μακροχρόνιων επιπλοκών από τον διαβήτη. Δίνει ελπίδα για μελλοντική αποκατάστασης της λειτουργίας του παγκρέατος, απομακρύνοντας την πιθανότητα ενέσεων ινσουλίνης.

Η ανησυχία εστιάζεται στην καθυστέρηση υιοθέτησης των καινοτόμων μεθόδων από τα συστήματα Υγείας, γεγονός το οποίο οδηγεί σε αύξηση του κόστους ανάπτυξης και, πάνω από όλα, σε καθυστέρηση πρόσβασης των ασθενών. Οι

ραγδαίες εξελίξεις που σημειώνονται στο επιστημονικό πεδίο, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη προσαρμογής του κανονιστικού πλαισίου.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι, περίπου τέσσερα εκατομμύρια Ευρωπαίοι ζουν με διαβήτη τύπου 1, με τις νέες διαγνώσεις να αυξάνονται ετησίως κατά 3% έως 5%. Από αυτούς, 300.000 είναι παιδιά και νέοι κάτω των 18 ετών, με μέση ηλικία διάγνωσης της νόσου τα 12 έτη.